

[Oluf Pedersen.]

I Tilslutning til disse vore national-økonomiske Professorer vil jeg da gerne rette en Opfordring til Regeringen om, for at modvirke den Ulykke, som de ledige Penge foraarsager, at søge gennemført en høj Grundskyld, om end af midlertidig Karakter. Jeg ser saadan paa det, at det vilde være en Lykke for de unge, og jeg kan ikke se, at det i ringeste Maade foruretter de gamle.

Jeg vil tilføje, at medens Skatter paa Varer og Forbrug giver dyrere Varer og stigende Prisniveau — og det er vi jo alle imod —, saa sænker Grundskylden Jordprisen og Leveomkostningerne. Her trænger man til Realitetspolitik; man skal holde sig til Jorden. Det er med særlig Glæde, jeg kan henvide til, at vore vise Fædre i en nationalt vakt Tid — det var i 1848 og følgende Aar — gennemførte en Krigshartkornsskat, der vel blev lignet paa fast Ejendom, men med Hensyntagen til Gælden, idet der blev givet Adgang til at fradrage en Ottendedel i forfalden Rente af Gælden paa Ejendommen. Jeg skal heller ikke afvise, om det af praktiske Grunde skal være nødvendigt, at man former denne Afgift saadan, at den i første Omgang ogsaa omfatter Bygningsværdier og anden Formue.

Naar der nu af den højtærede Statsminister stilles Forslag om Statslaan i flere Former, maa jeg mene, at der til Dækning herfor burde udskrives en Afgift paa Formuerne — saa først kan jeg se, det kan blive retfærdigt, og jeg mener ogsaa, at det er den eneste Maade, hvorpaa det kan blive virksomhedsfuldt for Formaålet. Jeg synes, at der i det foreliggende Forslag mangler ikke blot det vigtigste, men der mangler ogsaa det, som kan gøre, at det kommer til at virke rigtigt. Jeg tror ikke paa, at man i det lange Løb kan slippe for en Formuenedskrivning, om det skal gaa os vel, og denne Formuenedskrivning kan komme som en Inflation. Jeg mener ikke, at Staten og heller ikke denne Lov her garanterer eller skal garantere derimod, thi den kan blive nødvendig, om man ikke tager en ligelig Formuenedskrivning, der for mig staar som langt mere tiltalende og retfærdig og som en Foranstaltning, der kan virke godt i det lange Løb.

Maa jeg til Slut sige, at en saadan Lovgivning vil understrege, at vi ikke har en Regering, som fører en kapitalistisk Politik, der gør de fattige fattigere, men en Regering som frygtløst sætter ind ogsaa over for de rigeste. Jeg har med Vilje sagt dette, for at

ingen skal tage fejl af mit Syn paa Regeringens økonomiske Politik og de Forventninger, jeg nærer til det, der skal ske fremover.

Aage Henriksen: Fra nationalsocialistisk Side maa vi gaa imod disse Lovforslag, som efter vor Mening bl. a. burde erstattes med Indførelse af en Investeringskontrol og en Udvidelse af Priskontrollen til ogsaa at omfatte Kapitalanlæg, saaledes at der f. Eks. kunde sættes en Stopper for Prisstigningen paa faste Ejendomme i By og paa Land. For det sidste Forslags Vedkommende gaar vi imod det, først og fremmest fordi det gaar ud paa at skaffe den ledige Kapital en Forrentning, som den ellers ikke kunde faa, og navnlig fordi denne Forrentning skal bæres af Skatteyderne og dermed hele det danske Folk.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for de samarbejdende Partier for den Tilslutning, man har givet det Lovforslag, jeg har fremsat.

Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen behøver at frygte for, at der vil være nævneværdig Risiko for, at man i større Udstrækning skal komme ind paa at benytte Bankbog i Stedet for Kontokurantkonto og Foliokonto, dels fordi det nu engang er tilvant for dem, der bruger Foliokonto og Kontokurantkonto, at benytte disse Konti, og dels ogsaa fordi Sagen sikkert ligger saaledes, at Bankerne er alt andet end interesserede i at flytte Indskuddene fra Foliokonto og Kontokurantkonto til Bankbog, hvor man dog alt til Trods betaler en højere Rente.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup spurgte, om det havde været Hensigten, at Staten skulde afholde Omkostningerne i Forbindelse med den Forrentning med $\frac{3}{4}$ pCt., Danmarks Nationalbanks oprindelige Forslag om Oprettelse af en lovpåligtig Foliokonto tilsagde de private Banker. Hertil skal jeg svare, at dette ikke var Hensigten, hvad ogsaa fremgaar af det af Nationalbanken udarbejdede Forslag, der tilstilledes mig med Skrivelse af 1. April efter at have været forelagt paa et Møde i Bankens Repræsentantskab, af hvilket det ærede Medlem Hr. Himmelstrup jo ogsaa er Medlem. Der stod i denne Henvendelse — som jeg gerne vil have Lov til at citere —:

„Samtidig med at en saadan Pligt føres ud i Livet af Staten, vil Danmarks Nationalbank være villig til ogsaa at yde en Indsats i Retning af at tilbyde de ledige Penge en Anbringelsesmulighed.